

siger, at den Smule Penge, her er Tale om, skulle vi slet ikke bryde os om, saa vil jeg sige, at for mit Vedkommende er det slet ikke den Smule Penge, men det Princip, der her er Tale om, som jeg er imod, og jeg vil paa det bestemteste blive ved at sætte mig derimod, saa længe det overhovedet er muligt. Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Lindø) hævdede, at det var Forbrugerne, der kom til at betale, og heri er jeg for saa vidt enig med det ærede Medlem. Jeg tror ogsaa, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds tidligere har hævdedet, at det i alt væsentligt er Forbrugerne, der komme til at betale, men naturligvis derved, at man ved kunstig Afspærring fordyrer Varen, derved bidrager man maaske ogsaa noget til, at der afsættes mindre af denne Vare, saa det kan ogsaa komme til at gaa ud over Producenterne.

Men saa siger det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds, at han finder, at det maa være en Ting, som de enkelte Kommuner selv maa bestemme, om de ville opretholde dette System og derved fordyre Varerne for Forbrugerne; det behøve vi ikke at bryde os om herinde. Jeg synes, det er en mærkelig Udtalelse, at man fra Lovgivningsmagts Side skulde lade de enkelte Kommuner skabe en saadan Stat i Staten og lade dem skalte og valte paa det Omraade, som de ville, og derved søge at lægge en uretfærdig Afgift over paa Kommunens Forbrugere. At vi rolig skulde se til herinde, navnlig vi Frihandelsmænd, som jeg ogsaa troede det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds var, at de enkelte Kommuner rejse den ene Vold efter den anden paa dette Omraade, det synes jeg ikke, vi kunne være med til, og det ønsker jeg i hvert Fald ikke at være med til. Vi klage over, at Udlandet spærrer af for os, at f. Eks. Tyskland afspærrer for os. Men det er i hvert Fald et Forhold, som vi ikke kunne gøre ret meget og vel sagtens i Virkeligheden intet til at hindre. Men jeg mener, at det Forhold, der er skabt gennem de kommunale Sundhedsvedtægter paa dette Omraade, i Virkeligheden er dette, at der i hver eneste Kommune, der har en kommunal Kødkontrol, er skabt et saadant lille Tysk-

land, som spærrer sig af fra det øvrige Land. Det tror jeg dog, vi kunde og burde forhindre. Naar der nu er Tale om at fastsætte, at denne Afgift ifølge Lovforslaget kan blive opkrævet ud i Fremtiden, og det ikke som Vederlag for at have udført et Stykke Arbejde, for at have udført en Efterkontrol, er det i Virkeligheden at indføre noget helt nyt, nemlig en ret og slet Accise, og det vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan kun være meget tilfreds med den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet modtaget her i Tinget, og jeg søger for en væsentlig Del Grunden dertil i det Forsøg, som i Lovforslaget er gjort paa at mægle mellem forskellige Opfattelser og søge saa nogenlunde at skifte Sol og Vind lige til alle Sider.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gennemgik Lovforslagets forskellige Hovedsider, saaledes som de jo ogsaa i Motiverne nærmere ere anførte, og udtalte — hvori jeg er ganske enig med ham —, at det, som her maa være Hovedsagen, er, at de sanitære Hensyn ikke lide nogen Skade, at man ikke ved en Lov bryder den Sikkerhed, som gennem Sundhedsvedtægterne er skaffet, for at de paagældende Kommuners Beboere kunne faa godt og ufarligt Kød. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Kontrollen bør være kyndig og uafhængig. Men naar det ærede Medlem siger, at det er den nugældende Eksportkontrol ikke, og hans Mening maa vel være, at den Kontrol, som paatænkes indført ved Lovens § 2, heller ikke vil blive det, saa skal jeg dog oplyse det ærede Medlem om, hvad allerede et Par ærede Medlemmer have nævnt, at Forholdet er ikke dette, at de paagældende Eksportslagterier selv antage deres Dyrslæger og Kontrolører og selv kunne afskedige dem, og Forholdet er heller ikke det, at de paagældende Slagteriers Bestyrelser fastsætte, hvilke Lønninger disse Dyrslæger skulde have. Forholdet er jo tværtimod det ifølge Landbrugsministeriets Cirkulære af 18. Februar d. A. — det findes Pagina 25—26 i Ministerialtidsende —, at Dyrslægerne ansættes af Landbrugsministeriet,